

عنوان مقاله:

بررسی پتانسیل نشست در جناح راست ساختگاه سد دامغان

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فاطمه میرشکاری - دانشجوی کارشناسی ارشد آبشناسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه صنعتی شاهرود

رحیم باقری - عضو هیات علمی دانشکده علوم زمین، دانشگاه صنعتی شاهرود

علی اکبر مومنی - معاون حفاظت و بهره برداری، سازمان آب منطقه ای سمنان

خلاصه مقاله:

سد دامغان به منظور کنترل سیلاب و ذخیره آب مزاد چشمه علی احداث شده است. عملیات اجرایی سد دامغان در تابستان 1381 شروع و در اسفند ماه 1383 به اتمام رسیده است. موضوع نشت یکی از مسایلی است که بعد از آبیگری سدها مورد توجه و کنترل دائمی بوده و سد دامغان نیز از این دیدگاه مورد توجه می باشد. وجود و ظهور چشمه هایی در پایین دست و در تکیه گاه راست یکی از مهمترین مسایل سد دامغان است. بر مبنای داده های ژئوتکنیکی، تکیه گاه راست بر روی آهک های دولومیتی و آهک مارنی بنا شده در صورتیکه تکیه گاه چپ از سازند مارنی و کنگلومرا تشکیل شده است. نتایج لاگ حفاری نشان می دهد که میانگین RQD در جناح راست 61 درصد بوده که نشان از کیفیت متوسط می باشد. با توجه به خردشدگی شدید این سنگ ها در برخی مقاطع مقادیر لوژان و همچنین سیمان خوری در آنها بسیار بالا می باشد. لذا در این تکیه گاه م پتانسیل نشت وجود دارد. هدف از این تحقیق بررسی پتانسیل نشت و فرار آب از مخزن سد به چشمه های پایین دست با مقایسه تغییرات تراز آب در چاه های مشاهده ای و آب مخزن سد، آنالیز هیدروشمیایی، تغییرات هدایت الکتریکی و بررسی و ارزیابی داده های ژئوتکنیکی می باشد. بررسی های اولیه نشان از وجود ارتباط هیدرولیکی بین مخزن دست با چشمه های پایین دست و نشت احتمالی می باشد.

کلمات کلیدی:

فرار آب، ارتباط هیدرولیکی، هیدروشمیایی، ژئوتکنیک، سد دامغان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/618200>

